

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza — Reklama-
cye są wolne od opłaty
pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską od 1. Października do 31. Grudnia 1866.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	4 złr. w. a.
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	2 " "
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	5 " "
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	3 " "

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracja Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).**

 Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) za połowę ceny.

o ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy.

Telegram Gazety Lwowskiej.

W i e d e ń, 24. września. „Wienerabendpost“ przypomina z powodu pogłosek o mniemanych regulacjach granicy austriacko-włoskiej, że Wenecja została odstąpiona Francji a przez nią Włochom w dotychczasowych administracyjnych granicach i przeto stała się granica wschodnia międzynarodową granicą; zaczętem przy terażniejszych układach pokojowych nie może być mowa o odstąpieniach terytoriów ani też o kompensacjach.

Część urzędowa.

W lwowskim okręgu administracyjnym do 16. września b. r. przybyło do pozostałych 1392 jeszcze 3294 chorych na cholere.

Z ogólnej sumy 4686 wyzdrowiało 1307, umarło 1466, pozostało w kuracji 1913 osób.

Cholera istnieje w 130 miejscowościach obwodu Kołomyjskiego, 41 Stanisławowskiego, 34 Czortkowskiego, 18 Brzeżańskiego, 22 Stryjskiego, 11 Tarnopolskiego i 1 Złoczowskiego obwodu.

Od początku pojawienia się cholery to jest od 3. lipca b. r. w 257 miejscowościach na 417.957 ludności, chorowało 11.192 osób, z tych wyzdrowiało 3695, umarło 5584, pozostało w kuracji 1913 osób.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. września 1866.

W celu przeistoczenia istniejącej w *Smarzowie* w obwodzie złoczowskim szkoły tymczasowej w stałą szkołę trywialną zapewnił właściciel wsi Smarzowa W. Paweł Tomanek i gmina Smarzow na polepszenie dotacji nauczyciela po wieczne czasy roczne dodatki w kwocie 20 złr. w. a. gotówką.

Oprócz tego ofiarowała rzeczona gmina na użytek każdego nauczyciela ogród rozległości 800 sążni kwadratowych, a rzeczony właściciel dóbr obowiązany się, dostarczać bezpłatnie 24 fur drzewa opałowego, jako też materiału potrzebnego na restaurację domu szkolnego i na ogrodzenie wspomnianego ogrodu.

Tę chwalebna dążność ku poparciu oświaty ludu wiejskiego podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 27. sierpnia 1866.

Część nieurzędowa.

Lwów, 25. września.

„Debatte“ z 22. b. m. pisze: „Jak się dowiadujemy, został już hr. *Agenor Gołuchowski* mianowany namiestnikiem Galicji i zaprzysiężenie jego ma w krótkie nastąpić.“

Dzienniki pruskie wypełnione są doniesieniami o uroczystościach. W dniu 20. września o godzinie w pół do dwunastej odbył się w Berlinie przymarsz wojska w porządku przepisany. Przed Królem jechali ministrowie Bismark i Roon, generałowie Moltke, Voigts-Rietz i Blumenthal (szefowie sztabów generałów armii). Dziewice berlińskie doręczyły Królowi trzy bukiety, z tych Król dał jeden Królewiczowi następcy tronu, drugi księciu Fryderykowi Karolowi, trzeci zaś przypiął do własnego pendentu. Liczne ordero-rodano, w wojsku zaś wiele było awansów. Hr. Bismark mianowany został generałem i naczelnikiem 7. pułku ciężkiej jazdy land-

wery. Królewicz i Książę Fryderyk Karol dostali order pour le merite z portretem Fryderyka II., ulice przepełnione były widzami. Zdięto nawet dachy, żeby trybuny na nich urządzić.

Pruski „Staatsanzeiger“ ogłasza ustawy względem połączenia Hanoweru, Hessyi elektoratnej, Nassau i Frankfurtu z monarchią pruską. — Korespondencya „Zeidlera“ oświadcza, że doniesienia dzienników o prusko-saskich układach pokojowych są bezzasadne. Rokowania wstępne były bezskuteczne, i w tej chwili nie toczą się żadne układy ze Saxonią.

„Mittelrheinische Zeitung“ słyszała, że największa część oficerów byłej brygady nassauskiej nie przejdzie na pensję, lecz wstąpi do służby pruskiej. Miało zapasć postanowienie, według którego wojsko nassauskie zreorganizowane na sposób pruski i oddane pod komendę oficerów pruskich w Nassauskiem na załodze zostać ma, byli zaś oficerowie nassausey przydzieleni będą do pułków w innych prowincjach pruskich na załodze stojących.

„Monitor“ wczorajszy pisze: „Układy między Austrią a Włochami w celu zawarcia pokoju, idą dalej. Ugoda z d. 24. sierpnia, która określiła odstąpienie Wenecji na rzecz Francji, zastrzegła, że długi, które uznane będą za należące do posiadłości odstąpionych, zgodnie z odpowiednią umową traktatu w Zurych, pozostaną jako ciężar nowego panującego. Co do ducha tego warunku zaszyły spory; lecz trudność ta nie pozostanie bez załatwienia, a oczekując rezultat korespondencyi w tym przedmiocie prowadzonej między rządami, pełnomocnicy oba państw zajmują się innemi kwestyami mającemi być rozstrzygniętymi traktatem pokoju.“

„Komisarz francuzki wysłany do Wenecji przysposabia wspólnie z właściwymi władzami kroki potrzebne do objęcia w posiadanie i oddania twierdz i krajów. Umowa 24. sierpnia i list Cesarza do Króla Wiktora Emanuela wskazały drogę postępowania. Francja odbiera Wenecję z rąk Austrii i zostawia Wenecyan samym sobie, pozwalając im przyłączyć się przez głosowanie powszechne do Włoch. Rząd cesarski porozumiał się z gabinetem florenckim pod względem kroków, jakie się tyczą Włoch, zarówno z komisarzem austriackim, jak i z władzami weneckimi.“

„La Presse“ dowiaduje się, że dnia 20. b. m. została zawarta konwencja między Włochami i Austrią względem preliminarjów pokojowych. Wynagrodzenie tytułem długu powszechnego naznaczono na 100 milionów.

„Memor. diplom.“ donosi, że hr. Karolyi, były austriacki poseł w Berlinie, przybył do Paryża i udaje się do Biarritz na kurację. Ten sam dziennik zaprzecza wiadomości, jakoby Książę Metternich miał odjechać do Königsward, gdyż Książę zaraz po przybyciu margrabiego de Moustier do Paryża ma udać się do Biarritz. Równocześnie donoszą z Paryża pod d. 21. b. m., że podług pewnych wiadomości przybędzie książę Gorczaków za trzy dni do Paryża i uda się w interesach familijnych do Biarritz.

Podług doniesienia „Perseveranz“ przybył Garibaldi 20. b. m. do Brescii, i potwierdza się, że dnia 25. b. m. ogłoszony zostanie dekret względem rozwiązania korpusu ochotników.

Podług telegramu z Messyny z 20go b. m. było morze wzburzone i komunikacja z wyspą Sycylią utrudniona. Słychać tylko, że 5000 wojska miało wylądować w Palermie i że za jego zbliżeniem się cofnęli się powstańcy. Do Messyny zawinęły francuzki okręt „Gomer“ i dwie fregaty angielskie; trzy inne mają znajdować się pod Syrakuzą.

Florencka „Opinione“ ogłosiła spis strat poniesionych przez ochotników włoskich od dnia 25. czerwca do dnia 21. lipca. Według tego spisu poległo 14 oficerów, 210 szeregowców, rannych było 35 oficerów, 966 szeregowców, do niewoli dostało się 14 ofi-

cerów i 1300 szeregowców. Zdaje się jednak, że spis ten jest nie dokładny.

Jak „Opinione“ donosi, komodor Trombetta, który w Ankonie odbywał śledztwo w sprawie przeciwko admirałowi Persano wytoczonej, już do Florencji powrócił. Śledztwo nie jest jednak skończone.

Dziennik ten donosi, że pierwsza kategoria z roku 1834 dawnych prowincyj, oraz pierwsza kategoria z roku 1835 w Lombardji i druga kategoria klas z 1840 i 1841 r. na urlop rozpuszczone zostały. Z dniem 20. września armia przejdzie na zwykłe stosunki garnizonowe.

Dzienniki greckie przynoszą obszernie sprawozdania o ciemnościach, jakich mają doznawać chrześcijanie w Tessalii. W samej Grecji tymczasem wzrasta się wielce rozbójnictwo, i to nie tylko w prowincjach granicznych, ale także w innych częściach stałego lądu greckiego jako też w Peloponezie. Attyce zagraża ciągle jeszcze oślawiony Kitzos. A nie są to tylko zwyczajnie zbójcy, lecz głównym powodem złego są wywołane rewolucją październikową rozmaite namiętne stronnictwa i wypływająca zład anarchia, której dotąd żadne ministerstwo nie mogło czy nie chciało zaradzić.

Monarchia austriacka.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego z 5., 13., 14. i 20. września 1866.

Petycje gmin powiatów Rymanowskiego, Brzozowskiego i Sanockiego, dalej właścicieli większych obwodów Sanockiego, gmin miasta Dukli i miasta Krosna, tudzież Józefa hr. Załuskiego o utworzenie gymnazyum w Krośnie, przesłano c. k. Namiestnictwu z gorącym zaleceniem uwzględnienia tych petycji.

Petycji magistratu Jasielskiego o utworzenie gymnazyum w Jasle nie uwzględniono, z powodu, iż gymnazyum o tak niskich płacach nauczycieli, jak je proponował magistrat, nie odpowiadałoby celowi.

Na powtórne odezwy Wydziału krajowego do c. k. Prezydium Namiestnictwa o udzielenie, jaki skutek odniosły niektóre, a mianowicie do sprawy wychowania publicznego odnoszące się petycje wniesione do wysokiego Sejmu a odstąpione c. k. Rządowi do załatwienia, odpowiada Prezydium Namiestnictwa, iż wszystkie rzeczzone petycje będą zbadane i stosownie do istniejących przepisów załatwiane, że jednakże c. k. Rząd nie jest w położeniu zdawania sprawy o sposobie załatwiania petycji do urzędowania mu odstąpionych. Wydział krajowy oświadczył na dotyczące pismo c. k. Prezydium Namiestnictwa, iż nie zamierzał wpływać na decyzje i postępowanie c. k. władz wykonawczych, lecz mając sobie polecone załatwienie petycji do w. Sejmu wniesionych, sądził, iż jest jego obowiązkiem, nie ograniczając się na doniesieniu, iż odstąpił petycje c. k. Rządowi, zdać sprawę Sejmowi także o skutku poczynionych kroków.

C. k. Prezydium Namiestnictwa zapytuje o zdanie, co do zamiaru w. Ministerstwa Stanu uznania rzemiosła kucia koni jako zarobkowość wymagająca osobnej koncesji w myśl §. 16. ustawy przemysłowej z r. 1859 i o zdanie co do wniosków c. k. wiedeńskiego instytutu weterynaryi względem warunków nadawania koncesyj, tudzież, w jakim stadium znajduje się sprawa utworzenia szkoły kucia koni we Lwowie. Na odezwę dotyczącą odpowiedziano, że Wydział krajowy uczynił był w roku 1863 wniosek do Sejmu względem zaprowadzenia szkoły kucia koni we Lwowie, który jednak z powodu nagłego zamknięcia Sejmu pod obrady przyjść nie mógł. Przeciw uznaniu rzemiosła kucia koni już teraz jako zarobkowość koncesjonowaną, oświadczone się stanowczo, ponieważ systematyczna nauka kucia koni dotąd w kraju nie jest wprowadzoną, a gdy tylko egzaminowani kowale mogliby otrzymać koncesję i wykonywać to rzemiosło, niepodobna będzie uzyskać takiej ilości kowali, jakiej kraj potrzebuje. Co do komisji egzaminacyjnych proponowanych przez wiedeński instytut weterynaryi, to takowe uznano na teraz za niemożliwe; miałyby one bowiem egzaminować ludzi z tego, czego ci się nigdy nie uczyli. Dopiero gdy proponowana przez Wydział krajowy szkoła kucia koni we Lwowie w życie wejdzie, i wraz z oddziałem weterynaryi na uniwersytecie Jagiellońskim dostarczy krajowi teoretycznie i praktycznie wykształconych konowałów, można będzie zdaniem Wydziału krajowego za stanowić się nad kwestyą uznania rzemiosła kucia koni jako zarobkowość koncesjonowaną.

C. k. Prezydium Namiestnictwa oznajmia, iż c. k. Rząd dostrzegłszy brak zdolnych i wykształconych weterynarzy w Galicji i uważając, że brak ten szczególnie w obwodach wschodnich kraju naszego, wystawionych na wprowadzenie zarazy na bydło z Rosji, staje się powodem dotkliwych klęsk, polecił osobnej komisji zbadać środki, któremi można pomnożyć liczbę weterynarzy w kraju. Komisja ta zaproponowała między innemi:

- 1) ustanowienie weterynarzy publicznych na koszt pojedynczych gmin lub funduszu krajowego;
- 2) utworzenie szkoły weterynaryi na rachunek funduszu krajowego; a zanim to nastąpićby mogło,
- 3) pomnożenie stypendyów z funduszu krajowego dla uczniów weterynaryi w szkole weterynaryi w Wiedniu.

Prezydium Namiestnictwa zapytuje tedy, czyli Wydział krajowy nie byłby skłonny do wniesienia tej sprawy do wys. Sejmu. Na odezwę odnośną odpowiedziano, że gdy doświadczenie uczy, iż

zarazie na bydło w kraju niezapobiega się tyle jej leczeniem i środkami przewencyjnemi, broniącemi wstępu chorobom do kraju lub ograniczającemi ich na już zarazą dotknięte terytoryum, Wydział krajowy musi przedewszystkiem zwrócić uwagę c. k. Rządu na uchwałę w. Sejmu z dnia 6. marca 1866. Wydział krajowy nie jest jednakże przeciwnym krzewieniu się nauki weterynaryi w kraju, czego dowodem wniosek uczyniony do w. Sejmu w 1863 r. w sprawie utworzenia szkoły kucia koni połączonej z nauką weterynaryi. Zbadawszy dokładnie potrzeby i środki kraju, Wydział krajowy jest tego zdania, że oddział weterynaryi na uniwersytecie Jagiellońskim i zamierzona szkoła kucia koni we Lwowie dostarczą z czasem krajowi dostateczną ilość weterynarzy, do czego przyczynia się także stypendya udzielane z funduszu krajowego i innych fundacyj stypendyjnych. Uważając te środki jako na razie dostateczne i do sił materialnych kraju zastosowane, nie mógłby Wydział krajowy ze względu na przeciążenie gmin spowodowane przyszłą ich organizacją i ze względu na obciążenie funduszu krajowego, doradzać w najbliższym czasie w. Sejmowi uwzględnienia wniosków proponowanych przez komisję wyżej wspomnianą.

Przyjęto do wiadomości doniesienie Prezydium Namiestnictwa, iż c. k. ministerjum zamierza znieść szkoły chirurgiczne i w tej mierze wysłuchać zdania Sejmu krajowego.

Do traktowania imieniem Wydziału krajowego w przedmiocie unormowania zwierzchniczego nadzoru Wydziału krajowego nad szkołą rolniczą w Dublinach, delegowano członka Wydziału krajowego Dra. Boczkowskiego i asygnowano pierwszą półroczną ratę zasiłku przyzwołanego przez w. Sejm dla rzeczzonej szkoły z funduszu krajowego.

Przyjęto do wiadomości doniesienie Prezydium Namiestnictwa, iż Jego c. k. Apłostolska Mość Najwyższem postanowieniem z 22. lipca 1866 najmileściwiej przychylić się raczył do prośby w. Sejmu o zniesienie dekretu kancelaryi nadwernej z 9. marca 1847, tycającego się wykonania prawa prezentowania na prebendy podlegające patronatowi laikalnemu.

Nieuwzględniono prośb gmin powiatów Nizko, Bircza i Bełż o zapomogi z powodu gradobicia dla braku odpowiednich funduszów.

Petycję siostr miłosierdzia w Budzanowie o zasiłek z powodu nieurodzaju w roku 1865 przesłano do uwzględnienia centralnej komisji zapomogi.

Na propozycję dyrekcji ochrony chłopców pod opieką św. Antoniego, umieszczono na opróżnionych miejscach stanowego funduszu sierocińskiego sieroty: Władysława Ryłskiego i Władysława Szydłowskiego.

Przyjęto do wiadomości doniesienie Prezydium Namiestnictwa o odroczeniu wyboru posła na sejm krajowy w mieście Tarnopolu do dn. 3. października 1866.

Do odebrania głównego szpitalu lwowskiego, zakładu podrzutków i domu korekcyonistów we Lwowie pod zarząd Wydziału krajowego delegowano zastępcę członka wydziału Wgo. Felicjana Laszkowskiego, a do odebrania szpitali św. Łazarza i św. Ducha w Krakowie, członka wydziału Wgo Juwenala Dra. Boczkowskiego.

Na skutek konkursu rozpisanego dn. 7. lipca r. b. przystąpiono do obsadzenia posad urzędników oddziału obrachunkowego i kasy krajowej; zarazem zamianowano Walentego Hermińskiego woźnego kancelaryi Wydziału krajowego, woźnym dla kasy krajowej, dalej Marcina Gorczycę woźnym dla kancelaryi Wydziału, nakoniec Karola Gadomskiego, woźnym dla oddziału obrachunkowego.

Uchwalono instrukcje:

- a) dla wewnętrznej manipulacji w kancelaryi Wydziału krajowego;
- b) dla oddziału obrachunkowego,
- c) dla kasy krajowej i
- d) dla szkontrujących kasy i zakłady krajowe.

Z powodu zgonu księdza Alexandra Dobrzańskiego, posła na sejm krajowy, wezwano Prezydium Namiestnictwa o rozpisanie nowego wyboru posła w ciele wyborczem większych posiadłości obvodu sanockiego.

Przyjęto do wiadomości doniesienie Prezydium Namiestnictwa, iż w skutek wezwania Wydziału krajowego polecił c. k. głównej kasie krajowej, ażeby przygotowała do oddania fundusze złożone w tejsze kasie, a zostające już pod zarządem Wydziału krajowego.

Niemcy.

(Amnestya królewska.) Dzienniki ogłosiły już dekret królewski względem amnestyi, ogłoszony w pierwszym dniu uroczystego pochodu wojsk. Dekret ten opiewa jak następuje:

My Wilhelm,

z Bożej łaski Król pruski i t. d.,

z powodu chwałebnie przywróconego pokoju wszystkim osobom, które do dnia dzisiejszego

z powodu czynów zdrady głównej, obrazy majestatu lub członka jakiego rodziny królewskiej, lub czynów nieprzyjacielskich przeciwko państwu z Prusami będących,

z powodu zbrodni lub przestępstw w wykonaniu praw politycznych,

z powodu zbrodni i przestępstw w §§. 87. do 93. włącznie i i w §§. 97. do 103. włącznie kodexu karnego obecnie obowiązującego jako opór przeciwko władzy państwa i zakłócenie porządku publicznego uważanych, lub

z powodu jakiegokolwiek czynu kary godnego na drodze druku według prawa z dnia 12. maja 1851 r. popełnionego, oraz z powodu czynu kary godnego w rozporządzeniu z dnia 11. maja 1850 roku względem prawa zgromadzenia i zbierania się za taki oznaczony,

przez sądy nasze prawomocnie na kary pieniężne lub na więzienie skazane zostały, kary te o ile nie zostały jeszcze wykonane, niniejszem łaskawie darujemy, osobom tym przy zniesieniu kosztów prawnych, prawa honorowe obywatelskie znów przywracamy, znosząc zarazem nadzór policyjny, jaki nad nimi w niektórych przypadkach rozciągnięty został.

Co do przestępstw powyższego rodzaju, na które wyroki prawomocne dopiero po dniu dzisiejszym zapadną, oczekiwać będziemy wniosków naszego ministra sprawiedliwości, lub naszego ministra wojny, jeżeli wyrok przez sądy wojskowe wydany został. Również przedłożone nam być mają do ostatecznej decyzji te przypadki, w których zapadł wyrok prawomocny z powodu czynu reskryptem w którymś objętego i zarazem innego jakiego przestępstwa, a w którym to wyroku najniższy stopień kary na przestępstwo takowe oznaczony, podwyższony został, wyrok zaś wyraźnie nie oznacza, ile z tej kary na jedno lub drugie przestępstwo przypada.

Ministerium stanu postarać się ma o spieszne ogłoszenie i wykonanie niniejszego aktu łaski. Dan w Berlinie dnia 20. września 1866 roku.

Wilhelm.

Hr. Bismark. Br. v. d. Heydt. Roon. Hr. Itzenplitz. Mühler. Hr. zur Lippe. Selchow. Hr. Eulenburg.

Ameryka.

(Wojna między Brazylią a Paraguiem.) O bitwie między Paraguiami a Brazylianami i ich sprzymierzeńcami, która się po trzechdniowej walce porażką Brazylianów skończyła, wiadomości z Buenos-Ayres, z dnia 1go sierpnia przynoszą następujące bliższe szczegóły. W dniu 15. lipca objął dowództwo nad armią sprzymierzoną generał Polidoro, w miejsce generała Osorso, którego ostrożne postępowanie w stolicy nieukontentowanie wywołało. Pierwsze operacje nowego dowódcy były dość szczęśliwe, chociaż drogami oliarami okupione, w końcu jednak pokazało się, że pozycja Paraguitanów była nie do zdobycia. Sprzymierzeni po morderczej walce zmuszeni byli do odwrotu. Straty z obu stron musiały być bardzo znaczne, nie dawano bowiem pardonu, najwięcej jednak stracić musieli sprzymierzeni z powodu niekorzystnej swej pozycji. Nie zdaje się, żeby flota brazylijska brała udział w operacjach, sukcesy pod Porto Allegro jeszcze nie przybyły, są jednak z każdym dniem oczekiwane, tak iż po ich nadejściu siła sprzymierzonych dojdzie do dawniejszej cyfry. Z Montevideo donoszą, iż rząd brazylijski zamierza posłać jeszcze 25.000 wojska na plac boju, temu wojsku mają dodać znaczną liczbę murzynów, którym przyrzeczono wolność po ukończonej wojnie.

KRONIKA.

(Sprostowanie pogłoski.) Dnia 22. b. m. rozeszła się w mieście naszym pogłoska, że jeden z żołnierzy transportowanych w znacznym oddziale przez Lwów do Kołomyi zachorował tutaj na cholera. Dowiadujemy się ze strony kompetentnej, że żołnierz ten nie był wcale chorym na cholera lecz miał tylko bólesci w żołądku z których wyleczony został odwarem z rumianku wyrzuciwszy z siebie z womitami kilka glist.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

S. Lwów, 22. września. W ciągu ostatnich ośmiu dni mieliśmy bez przerwy piękną pogodę.

Handel towarowy był znowu bardzo ożywiony, do czego głównie przyczyniła się i ta okoliczność, iż wstrzymanie obrotu na kolejach królewsko-pruskich trwało już tylko przez dwa dni, i że teraz wszelkie towary przeznaczone do Niemiec północnych, mogą już być posyłane drogą przez Granicę. Zawsze jednak ubolewać należy, że naprawa mostów kolei żelaznej między Szczakową a Myśłowicami jeszcze nie została rozpoczęta, i że przeto towary muszą być posyłane dłuższą a tem samem kosztowniejszą drogą. Dowóz towarów kolonialnych, których zapasy w ostatnim czasie prawie zupełnie wyczerpane zostały, był w tygodniu ubiegłym bardzo znaczny, zwłaszcza kawy. Nadeszły także znaczniejsze transporty towarów lnianych i manufaktów, których część posłana została wprost do Czerniowiec, skąd następnie będzie powieziona do Księstw Nadniajskich.

Handel zbożowy zaczyna się ożywiać. Popyt z Niemiec południowych zdaje się zapowiadać, że i tam będziemy mieli odbyć na nasze zboże. Przybyli tu ajenci z Drezna, Pragi i Wrocławia dla rozpoznania stosunków handlowych, i utrzymują, że wywóz zboża już teraz byłby popłatny, gdyby na kolejach austriackich ceny transportu były równie niskie jak na zagranicznych. W Tarnowie znowu zakupowano zboże do młynów krakowskich, i wywieziono około 3000 cet. żyta i pszenicy. Mniejszą ilość posłano do Bielska. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ₰ wagi korzec po 6 złr. 80 c., i ceny tego artykułu przy znacznym popycie zaczynają się podnosić. Cięższe gatunki jęczmienia były poszukiwane do tutejszych browarów, które zwykle zaopatrują się o tej porze, uważając się jednak, że gatunki 143 ₰ wagi są dość rzadkie. Płacono korzec po 4 złr. 15 c., najnowsze gatunki po 3 złr. 12 do 20 c. Żyto 160 ₰ wagi płacono po 4 złr. 50 c. i skupowano do młynów parowych i

wodnych. Owies trzyma się w cenie; gatunki 98 ₰ wagi płacono po 2 złr. 11 do 20 c. Ziemiaki, jak jednoznacznie utrzymują właściciele większych posiadłości, udały się bardzo dobrze, zwłaszcza w okolicach piaszczystych; we Lwowie artykuł ten płać korzec po 1 złr. 45 c., a w Czarny i Dębicy itd. po 90 c.

Na targowicach zamiejscowych ceny były następujące: Rzeszów: pszenica 170 ₰ 7 złr. 80 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 6 c., żyto 159 ₰ 4 złr. 70 c., owies 100 ₰ 2 złr. 80 c. Przy ożywionym popycie ceny idą w górę. Sędziszów: pszenica 170 ₰ 7 złr. 50 c., jęczmień 139 ₰ 3 złr. 95 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 81 c., owies 98 ₰ 2 złr. 15 c., ceny pszenicy i żyta idą w górę, na jęczmień i owies popyt słaby. Tarnów: pszenica 170 ₰ 5 złr. 75 c., do 8 złr., jęczmień 141 ₰ 3 złr. 80 c. do 4 złr., żyto 160 ₰ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 56 c., owies 100 ₰ 2 złr. do 2 złr. 25 c., rzepak 170 ₰ celnych 10 złr. 50 c. do 11 złr. Przerwa komunikacji na kolejach zagranicznych tamowała wywóz. Bochnia: pszenica 170 ₰ 7 złr. 90 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 60 c., żyto 160 ₰ 5 złr. 81 c., owies 99 ₰ 2 złr. 41 c., w ostatnich dniach popyt był słaby i handel nie ożywiony. Dębica: pszenica 170 ₰ 7 złr. 75 c., jęczmień 138 ₰ 3 złr. 60 c., żyto 160 ₰ 5 złr. 15 c., owies 100 ₰ 2 złr. 19 c., rzepak 170 ₰ celnych 10 złr. 35 c., przedaz pszenicy i żyta ożywiona, na inne artykuły brak popytu.

Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika nadeszły znaczne transporty koleją lwowsko-czerniowiecką. Ogółem wyprowadzono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków 1400 wołów do Lipnika i Florisdorf.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie miesiąca września 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

Dukla	Miejsca targu:									
	Dobromil		Buczacz		Halicz		Nadwórna		Tlumacz	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
waluta austriacka										
Mec pszenicy . . .	3	57	3	57	2	60	2	60	3	50
" żyta . . .	2	15	2	37	2	.	2	.	2	50
" jęczmienia . . .	1	79	2	20	1	20	1	40	2	.
" owsa . . .	1	30	1	.	.	70	.	60	1	20
" breczki . . .	1	50	.	.	2
" kukurudzy	3	.	5	.	.
" ziemniaków	60	.	.	1	.	.	80	.	60
Cetnar siana . . .	1	.	85	1	.	.	60	1	50	60
" wełny
" nasienia koniecu
Sąg drzewa twardego . . .	4	.	5	63	4	50	6	.	5	50
" miękkiego . . .	3	.	4	15	3	50	4	.	4	50
Punt mięsa wołowego	8	.	10	.	10	.	10	.	8
Mas ekowity	55	.	65	.	40	.	45	.	60

Ostatnia poczta.

Bruxela, 22. września. Potwierdzają, że Cesarzowa meksykańska Charlotte po powrocie z Rzymu odwiedzi dwór belgijski.

Florence, 22. września. (Urzędownie.) Wojska włoskie weszły wczoraj do Palermo bez wielkiego oporu i z małemi stratami. Powstanie jest pokonane.

Rzym, 22go września. Legia rzymska weszła dziś przy ogromnym natłoku ludu do Rzymu.

Messyna, 21. września. Okręta włoskie z wojskiem zawinęły do Palermo. W niedzielę rozpoczęto walkę z powstańcami, która trwała wczoraj jeszcze. Powstańcy utworzyli komitet kierujący. Wojska obsadziły pałac królewski i bank, gdzie znajduje się 16 milionów franków. Spodziewają się, że powstanie będzie wkrótce przytłumione.

Nowy York, 11. września. Prezydent Johnson oświadczył w St. Louis, że zamierza wystąpić energicznie przeciw radykalistom. W czasie przyjęcia jego w Indianapolis panowało takie zamieszanie, że nie mógł przyjść do słowa; śród tłumu słyszano wystrzały z pistoletu.

Veracruz, 25. sierpnia. Liberaliści zburzyli wieś Medellin i pojмали 200 Francuzów. Francuski statek kanonierski „Eugenie“ został w pobliżu Tuxpanu odparty do tamtejszej zatoki.

„Czas“ przynosi następujący telegram:

Konstantynopol, 23. września. Urzędownie ogłoszono, że wojska tureckie pobiły powstańców na Kandyi w dwudniowej bitwie. Powstańcy stracili 650 w zabitych, 1120 w ranionych. Powstańcy otrzymali z Syra 7000 karabinów, 300 beczek prochu. Między kościołem ormiańskim a greckim przyszło w Konstantynopolu do unii. Etem pasza zamianowany gubernatorem w Trikali (w Tracji.) Gubernator Kandyi usunięty.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. września.

Hotel George: PP. Cielecki Alfred, z Porchowa. — Dobrzański Henryk, z Krakowa.

Hotel europejski: Czajkowski J., z Sarnik. — Ryłski W., z Ostrowa. — Szumlański M., z Krzywego.

Hotel angielski: Gołaszewski Wład., z Targowisk. — Korczyński Jul., z Lublina.
Hotel krakowski: Ulaniecki W., Woliey.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. września.

PP.: Hr. Krasiecki M., do Liska. — Hr. Rzysszczewski A., do Rosyi. — Br. Brunicki L., do Michałówki. — Gorajski W., do Moderówki. — Hulinka A., do Chłopiłtyna. — Rozwadowski W., do Nowosiółek. — Podlewski J., do Chomia-ówki. — Jurski A. c. k. kap., do Stanisławowa. — Odolski A. c. k. porucz., do Czerniowic. — Seja E. c. k. porucz., do Bóbrki. — Hr. Załuski S., do Iwonieza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. września 1866

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.69	+ 13.1	78.5	poł.-wschod. sł.	pogoda
2. god. po poł.	329.10	+ 19.7	60.5	" "	"
10. god. wiecz.	329.32	+ 15.0	70.9	" "	"

T E A T R.

Dziś (przed. niem.) „**Ein geedelter Kaufmann**“, komedia w 5 aktach. „**Der Weg durch's Fenster**“, komedia w 1 akcie. Pierwszy występ p. Albertyny Linée z Gracu.

Jutro (przed. polskie:) „**Joanna która płacze i Joanna która się śmieje**“, komedia w 4 aktach z francuskiego.

Lwów, 24. września.

W zeszłym tygodniu widzieliśmy dwukrotnie na naszej scenie pierwszą w tym kursie nowość teatralną, ale prawdę mówiąc — niezachwyciliśmy się nią bynajmniej. „Pensyonarki“ (Das Pensionat) operetka nibyto komiczna w dwóch aktach z muzyką Offenbacha może być snadnie policzona do najstabszych i najekliwszych tego rodzaju fabrykatów. Libretto jałowe, a często gesto nawet płaskie i rubaszne; tendencja wcale nie budująca dla młodszej generacji

i niepoehlebna dla żeńskich zakładów wychowawczych; wreszcie muzyka jak najmniej oryginalna, gdyż szanowny maestro powtarza się w niej aż nadto widocznie; jestto — przyznać potrzeba — zawiele dobrego naraz, by można zagustować choć cokolwiek w tej wokalno-muzykalnej ramocie, zkarykaturowanej zresztą aż do odrazy przesadną komiką pana *Nowakowskiego*. Nie myślimy wcale rozbiierać osnowy tej operetki, gdyż wymagałoby to długiej rozprawy socyalno-moralnej, a na to nie mamy zaprawdę ani miejsca, ani czasu. Powiemy więc krótko tylko: „dość tego dobrego a daj Boże doczekać się czegoś lepszego.“ O ile nam się zdaje, przejaśdły się już publiczności te pianki dramatyczne w postaci fars i operetek, obliczonych tylko na drażnienie zmysłów, i wypadłoby przeto podawać częściej jakąś pożywniejszą strawę dla ducha.

Kurs Lwowski.

Dnia 24. września.

	gotówką		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	03	6	09
Dukat cesarski	6	06	6	15
Półimperyj zł. rosyjski	10	40	10	60
Rubel srebrny rosyjski	1	91	1	96
„ papierowy rosyjski	1	59	1	62
Talar pruski	1	89	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	69	50	70	40
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	72	97	73	91
„ „ „ m. k. za 100 zł.	66	50	67	75
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	68	35	69	60
5% Pożyczka narodowa	206	50	210	—
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	176	75	179	50
Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej	—	—	—	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24 września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	62	50
5% pożyczka narodowa	68	70
Losy z 1860 roku	81	20
Akcyje banku wiedeńskiego	728	—
„ „ kredytowego	153	—
London, 10 funtów szterlingów	128	25
Srebro	127	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	14

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. września.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5% 55.40 55.60

„ „ bez kuponów 99.50 99.75

Z pożyczki narod. z proc. 68.70 68.90

od stycznia do lipca po 5% 68.50 68.70

Pożyczka w srebrze z 1864 75. — 76. —

roku zwrotna w 35 latach 75. — 76. —

Z r. 1851 ser. B. po 5% — —

Metaliki po 5% 60. — 60.25

Metaliki z proc. od maja do 64.25 64.50

listopada po 5% 52. — 52.50

dtto. „ 4% 46.50 47. —

dtto. „ 3% 34.50 35. —

dtto. „ 2 1/2% 29. — 33. —

dtto. „ 1% 11.50 12. —

Przez. do wyl. z r. 1839 153. — 154. —

całe losy 149. — 150. —

Przez. do wyl. z r. 1839 75.50 76. —

Przez. do wyl. z r. 1854 81.30 81.50

po 500 zł. 87.25 87.50

Przez. do wyl. z r. 1860 74.90 75.10

po 100 zł. 17.50 18.50

Pożyczka z r. 1864 (z pre- 54. — 56. —

miją) po 100 złr. 46. — 46.50

Renty Como po 42 lir. aust. 41. — 41.50

Wylos. obl. dawn. 49. — 51. —

Włos. obl. dawn. 45.50 46. —

Przez. do los. obl. 41. — 41.50

daw. długu państ. 40. — 41. —

z proc. w kraju 35.50 36. —

dtto. z procent. 5% — —

za granicą 4 1/2% — —

„ 4% — —

B. Krajów koronnych. 78.50 79. —

Nizszej Austrii 80. — 81. —

Wyż. Austrii 76. — 77. —

Saeburg 78. — 79. —

Czech 75. — 77. —

Morawii 87. — 88. —

Szlaska 78. — 80. —

Styryi 95. — 98. —

Tyrolu — —

Obligacje indenn. — —

po 5% za 100 zł. — —

Kar., Krainy i Wyb. 80. — 86. —

Węgier 66.50 67. —

Ban. Tem. 66.50 67. —

Kroacyi i Slawonii 69. — 70. —

Galicyi 66. — 66.75

Siedmiogrodu 63.50 64.50

Bukowiny 64. — 64.50

Z klauzulą wyl. w r. 1867 65. — 65.50

Banat Temerz. 64. — 64.50

Lomb. wen. pożycz. z r. 1850 — —

Dług Tyrolu po 5% — —

„ 4% — —

„ 3 1/2% — —

Dług Salcburgu po 3% — —

„ 2 1/2% — —

Dług Krainy po 2% — —

„ 1 1/2% — —

Gal. dł. zwr. z r. 1866 7% 89.75 90. —

2. Stan oblig. domestykaln. — —

Po 3% za 100 zł. 23.50 —

„ 2 1/2% „ 100 „ 19. —

„ 2 1/4% „ 100 „ 18.50 —

„ 2% „ 100 „ 16. —

„ 1 1/2% „ 100 „ 14.50 —

3. Akcyje. (Za sztukę.) — —

Banku narodowego 729. — 730. —

Inst. kred. dla handlu po 154.80 155. —

200 zł. w. a. 589. — 592. —

Niz.-aust. tow. eskom. 77.50 78.50

po 500 zł. 1658. — 1662. —

Banku anglo-austriackiego 191. — 191.20

na 200 złr. (20 ft. ster.) 212. — 213. —

z wpłatą 30% 127. — 127.50

Półn. kol. po 1000 zł. m. k. 208. — 208.50

Tow. kolei żel. państwa po 177.50 178.50

200 zł. m. k. czyli 500 fr. 158.25 159.75

Połud. kolei państw. lomb. 113.50 114. —

wen. i central.-włoskiej 147. — 147. —

kolei żel. po 200 zł. w. a. 147. — 147. —

czyli 500 fr. z wpłatą 127. — 127.50

Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. 208. — 208.50

mon. konw. 127. — 127.50

Kol. Kar. Lud. po 200 zł. 208. — 208.50

mon. konw. 127. — 127.50

Lwowsko-czerniow. kolej 177.50 178.50

po 200 zł. w. a. w srebrze 158.25 159.75

(20 f. s.) 113.50 114. —

Uprzyw. czeska kolej za- 147. — 147. —

chodnia po 200 zł. w. a. 147. — 147. —

Połud.-półn.-niem. kolei 147. — 147. —

kom. po 200 zł. m. k. 147. — 147. —

Kolei Cisy po 200 zł. m. k. 147. — 147. —

po 140 zł. (70%) wpłaty 147. — 147. —

Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. 147. — 147. —

po 200 zł. m. k. 147. — 147. —

dtto II. emis. po 200 zł. m. k. — —

Kolej Buzerhradzka po 690. — 700. —

500 zł. m. k. 255. — 265. —

Kolej Aussig.-Ciepl. po — —

200 zł. m. k. — —

Kol. Bern. Ross. z pierw- 112. — 115. —

szeństwem po 200 zł. — —

mon. konw. — —

Kol. Grac.-Köfl. i Towar. 469. — —

gór. po 200 zł. w. a. 198. — 200. —

Austr. towarz. żegl. par. 405. — 410. —

po 500 zł. w. a. 248. — 252. —

Lloyda w Tryeście po 330. — 340. —

500 zł. m. k. — —

Tow. młyn. par. w Wied. — —

po 500 zł. w. a. — —

Powsz. austr. Tow. gaz. — —

po 200 zł. w. a. — —

Mostu łącz. w Peszcie po — —

500 zł. m. k. — —

4. Listy zastawne. — —

(za 100 zł.) — —

Banku (6let. z r. 1857 po 5% 93.25 93.75

narod. (10let. „ 1857 po 5% — —

w m. k. (przeznaczone do — —

los. po 5% 93.25 93.75

Banku (na 12 m. 5% — —

narod. (przezn. do loso- 88.80 89. —

w w. a. (wiania po 5% 69.50 —

Gal. Tow. kred. w w. a. 80. — 81. —

po 4% — —

Węgier. Towar. ziemskie — —

po 5% — —

5. Obligacje z prawem — —

pierwszeństwa. — —

Kolej Elżbiety po 5% za 98. — —

100 zł. m. k. 89. — 90. —

detto detto w sreb. upr. 82. — 83. —

za 100 zł. w. a. 127. — 129. —

Emis. z r. 1862 za 100 zł. 116.25 116.75

wal. austr. 93. — 94. —

Tow. austr. kol. państwa 90.50 91.50

po 500 fr. 75. — 77. —

Kol. Lomb.-wen. po 500 fr. — —

Kol. półn. po 100 zł. m. k. 97. — —

Kol. półn. po 100 zł. w. a. 76.50 77. —

Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. — —

Uprzyw. czeska kol. zach. 96. — 96.50

po 300 zł. w. a. (w sre- — —

brze) za 100 zł. — —

Połud. półn. kolej kom. po — —

5% za 100 zł. — —

Kolej gal. Karola Ludwika — —

po 300 zł. w. a. (wsrebrze) — —

po 5% za 100 zł. — —

Tow. żegl. par. na Dunaju 95. — 98. —

za 100 zł. m. k. 89. — —

Lloyda za 100 zł. — —

6